

Nehezebb úton

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 7:14-25; 8

„És várom az URat, aki Jákób háza előtt eltakarta arcát, és benne reménykedem” (Ézs 8:17, RÚF).

„A New York-i Harlemben egy lángoló épület negyedik emeleti ablakában ült egy vak kislány. A tűzoltók már kétségbeestek, ugyanis nem fértek be a két épület közé a létrás kocsival, és nem tudták rávenni a kislányt, hogy ugorjon le a hálóba, amit persze nem látott.

Végül megérkezett a gyerek édesapja, aki a hangosbemondóba belekiáltotta, hogy kifeszítettek egy hálót és ugorjon, amikor szól neki. A kislány le is ugrott, olyan lazán, hogy csontja sem tört, sőt egyetlen izmát sem húzta meg a négyemeletnyi zuhanás során. Amikor hallotta az édesapja hangját, azt tette, amit ő mondott neki, mert annyira bízott benne” (Michael P. Green, szerk.: *1500 Illustrations for Biblical Preaching*. Grand Rapids, Mich., 1989, Baker Books, 135. o.).

Isten komoly bizonyítékát adta, hogy a legjobbat akarja a gyermekei számára, ők mégis elutasították gyengéd kéréseit. Ezért aztán nagy robajjal és áradással kellett hozzájuk szólnia.

Milyen tanulságokat vonhatunk ma le ebből a magunk számára?

BETELJESEDETT PRÓFÉCIA (ÉZS 7:14-16)

Ézs 7:14-16 szakaszában az Úr Akház adott dilemmájához kötötte Immánuel jelét: mielőtt a gyermek Immánuel elég idős lenne ahhoz, hogy választani tudjon a különböző ételek között, „*elpusztul a föld, melynek két királyától te reszketsz*” (Ézs 7:16). Ezzel Szíria és Izrael északi országára és királyaira utalt (lásd Ézs 7:1-2, 4-9), majd megismételte ígérését, miszerint hamarosan elfogy a támadók ereje.

Miért említi Ézsaiás, hogy a fiú „vaját és mézet” eszik majd (Ézs 7:15)?

Júda termését és földjét az asszírok el fogják pusztítani (Ézs 7:23-25). Így a népnek vissza kell térnie a nomádok étrendjéhez (Ézs 7:21-22) – az Öszövség Immánuelével együtt, akárki is volt az (Ézs 7:14-15). Szegénységben élnek ugyan, de lesz elég ételük a túléléshez.

Mikor teljesedett a Szíriára és Izrael északi országára vonatkozó prófécia (2Kir 15:29-30; 16:7-9; 1Krón 5:6, 26)?

Ézsaiás ezt a próféciát körülbelül Kr. e. 734-ben kapta. III. Tiglat-Pileser azt tette, miután Akház megvesztegette, amire minden bizonnyal amúgy is készült: szétverte az északi szövetséget, leigázta Izrael galileai és a Jordánon túli régióit, elhurcolta a lakosság egy részét, illetve a területet Asszíria tartományának nyilvánította (Kr. e. 734-733). Miután Hósea meggyilkolta Péká királyt, majd megadta magát és sarcot fizetett, Izrael maradéka megmenekült. Kr. e. 733-732 között az asszír uralkodó elfoglalta Damaszkuszt, Szíria fővárosát, majd az országot provinciaként Asszíriához csatolta. Így Ézsaiás jövendölésétől számítva két éven belül, Kr. e. 732-re Szíria és Izrael végleg vereséget szenvedett. Megpecsételődött a sorsa a két királynak, akik Akházat fenyegették. Nem sokkal azután, hogy Kr. e. 727-ben V. Szalmanaszszár váltotta III. Tiglat-Pileszert a trónon, az izraeli Hósea király politikai öngyilkosságot követett el, amikor fellázadt Asszíria ellen. Az asszírok Kr. e. 722-ben bevették Samária fővárosát, több ezer izraelitát elhurcoltak Mezopotámiába és a Méd Birodalom területére, akik idővel beolvadtak a helyi lakosság közé, elveszítették identitásukat (lásd Ézs 7:8 – Efraim nemzeti léte hatvanöt éven belül megszűnt). Isten megjövendölte, hogy mi lesz Júda ellenségeivel. Akháznak pedig megüzente: ez mindenképp bekövetkezik, semmi szükség arra, hogy Asszíria kezébe adja magát.

A MEGJÖVENDÖLT KÖVETKEZMÉNYEK (ÉZS 7:17-25)

Olvassuk el a fenti verseket! Az Úr mondása szerint mi történik az országgal? Miért nem lehet meglepetés ez a következmény?

„Jahve egyre csak megtérésre hívta Izráelt. A próféták szeretettel kérelték a népet, nyomatékosan buzdítva őket bűnbánatra és reformációra. Szavaiik gyümölcsöt teremtek Isten dicsőségére” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 201. o.).

Így Akháznak, aki inkább a félelem, mint a hit embere volt, jó hír volt Istentől Szíria és Izrael veszte. A rossz hír pedig az volt, hogy a szövetségeseül és „barátjául” választott Asszíria sokkal veszélyesebb ellenfél lesz, mint amilyen Szíria és Izrael volt. A király veresége biztossá lett azzal, hogy elutasította Isten szabadítási ígéretét, amit Ő felkínált neki. Ha Akház korábban úgy vélte, hogy a világa darabjaira fog hullani, akkor rá kellett jönnie: a dolgok csak még rosszabbá válnak!

„*Jobb az Úrban bízni, mint emberekben (előkelő emberekben – ÚRK) reménykedni*” (Zsolt 118:9). Hogyan bízhatott Akház abban, hogy III. Tiglat-Pilezer megelégszik azzal, ha elfoglalja az északra levő országokat, Júdát pedig tiszteletben tartja? Arról tanúskodnak az asszír írások, mint például a királyaik krónikái is, hogy olthatatlan volt a hatalomvágyuk.

Olvassuk el 2Kir 16:10-18 és 2Krón 28:20-25 részeit! Mi történt Akházzal? Milyen lelki elvet látunk itt kibontakozni? Miért nem megfelelő az eljárása?

2Krón 28:20-23 szakasza remekül összefoglalja, mi lett a következménye annak, hogy Akház Asszíriától kért segítséget és nem az Úrra támaszkodott.

Természetesen hajlamosak vagyunk olyasmiben bízni, amit látunk, érzünk, ízlelünk és megérintünk – a világ dolgaiban. Csakhogy amint tudjuk, a világ dolgai mulandóak. Figyeljük meg 2Kor 4:18 versét! Mit mond ez az ige? Hogyan alkalmazhatjuk önmagunkra az üzenetét? Mennyiben lesz más az életünk, ha ezt tesszük?

EGY NÉV JELENTÉSE (ÉZS 8:1-10)

Képzeljük el, hogy Ézsaiás második fiával labdázunk! Mire kimondjuk, hogy „*Siess zsákmányra és gyorsan prédára*«, dobd ide a labdát!” – akkor már túl késő.

A név egyértelműen utal a gyors hódításra, de ki győz le kit (Ézs 8:4)?

Ézs 8:1-10 része a 7. fejezet üzenetét erősíti meg. Mielőtt a gyermek elérne egy adott kort, Asszíria elragadja a zsákmányt Szíriának, valamint Izrael északi királyságának fővárosából. Továbbá mivel Júda elutasította Isten megerősítő üzenetét, amit a jeruzsálemi Siloám-patak csendes folyása jelképezett, le fogja győzi Asszíria hatalmas ereje, amit pedig a nagy Eufrátesz folyó áradása szimbolizált.

Mivel Akház Asszíriához fordult, Ézsaiás fiainak a neve Júdára és az északi országra, Izraelre is utalt: „*Siess zsákmányra és gyorsan prédára*”, de „A maradék visszatér”. Miért volt még reménységük? Bár asszírok lepik majd el Immánuel földjét, még mindig ott az ígélet, hogy „*Isten van mivélünk*” (Ézs 8:10)! Itt valójában azt a motívumot látni, ami Ézsaiás egész könyvét áthatja: bár a háborús pusztítás, szenvedés és száműzetés ítélete sújtja az Úrnak Júdában és a többi országban lakó ellenségeit, Ő továbbra is ott lesz a népe hűségés túlélői mellett, és visszahozza majd őket a földjükre.

Miért említi meg Ézsaiás, hogy tanúk előtt feljegyezte a gyerek nevét, illetve házastársi kapcsolatot létesített a feleségével (a prófétaasszonnyal) (Ézs 8:1-3)?

A fiával kapcsolatos időzítés központi jelentőséggel bírt. Ahogy Immánuel jelével, úgy itt is kevesebb időbe telik, mire Asszíria legyőzi Szíriát és Izraelt, minthogy a fiú fogantatása és megszületése után elérné azt a korai életszakaszt, amikor már képes megszólítani az apját és az anyját (Ézs 8:4). Ézsaiás még a fogantatás előtt hivatalosan feljegyezte a gyerek nevét, így nyilvánvaló prófécia volt a fiú és a neve is, aminek az azt követő események lettek a próbái.

Az Úr továbbra is kész volt megmenteni a népet, amely az Övének vallotta magát, még ha minduntalan ugyanazokba a hibákba estek is bele. Hogyan alkalmazhatjuk ezt az elvet önmagunkra nézve, különösen akkor, amikor lelki életünkben elbukunk és kudarcot vallunk?

NEM KELL FÉLNÜNK, HA AZ URAT FÉLJÜK (ÉZS 8:11-15)!

Az egykori amerikai elnök, Franklin D. Rooseveltt az első beiktatási beszédében mondta a nagy világgazdasági válság miatt elcsüggedt népének: „A félelem az egyetlen dolog, amitől félnünk kell” (Az Amerikai Egyesült Államok Kongresszusa, Washington, D.C., 1933. március 4.). „Nem kell félnünk, ha féljük az Istent!” – üzenté Ézsaiás az elkeseredett népnek.

Az Úr intette a prófétát, hogy ne tartson attól, amitől a népe félt, inkább Őt félje (Ézs 8:12-13). Ez fontos gondolat az egész Szentírásban. Jel 14:6-12 szakaszában például három angyal hirdet egy világszéles üzenetet: féljétek az Istent és neki adjatok dicsőséget, ahelyett, hogy félnétek és dicsőítenétek a 13. fejezetben bemutatott hatalmat, a földből feljövő fenevadat!

Hogyan értsük Isten „félelmének” gondolatát? Mit jelent, különösen annak a parancsnak a fényében, hogy szeretnünk is kell az Urat (Mt 22:37)?

Az igazi istenfélelem azt jelenti, hogy Őt tartjuk a világegyetem legfőbb hatalmának. Ez a félelem minden egyéb félelmet felülír. Ha velünk van, senki nem érhet hozzánk az Ő engedélye nélkül. Ha ellenünk van, mert fellázadtunk ellene, futhatunk ugyan, de sehová sem bújhatunk el!

Vajon nem mond ellent 1Jn 4:18 versének az a gondolat, hogy félnünk kell az Urat? „A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár: aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben.”

A félelemnek több fajtája létezik. Amennyiben van egy olyan barátunk, akinek elképesztő a hatalma és akihez kölcsönös szeretet fűz, nem abban az értelemben félünk tőle, hogy azt gondolnánk, bántani fog bennünket. Inkább úgy féljük őt, hogy ismerjük és tiszteletben tartjuk az erejét és a kapcsolataink határait.

Keresztényként nem kell szeretnünk a világnak azokat a dolgait, amelyeket a világi emberek szeretnek (1Jn 2:15)! Ezzel párhuzamosan gondolkozva, vajon létezik olyan, amitől a világ fél, amitől azonban nekünk keresztényként nem kell tartanunk? Ha igen, akkor mi minden tartozhat ide, és miért nem kell azoktól félnünk? Ugyanakkor viszont mitől nem fél a világ, amitől keresztényként igenis félnünk kellene (lásd Jer 10:2-3; Mt 10:28)?

A HÁLÁTLANOK, AZ ÉLŐ HALOTTAK SÖTÉTSÉGE (ÉZS 8:16-22)

Olvassuk el a fenti igeszakaszt! Miről szól ez a rész? Mi köze van ennek Akház királyhoz? Összegezzük a gondolatainkat!

Akház szorosan kötődött a pogány valláshoz (2Kir 16:3-4, 10-15; 2Krn 28:2-4, 23-25), amit komolyan áthatott az okkultizmus (vö. 5Móz 32:17, „Ördögöknek áldoztak”; 1Kor 10:20). Szembetűnő páhuzamok láthatók a modernkori boszorkányság és az ókori Közel-Kelet szertartásai között, amelyekről a Biblián kívül más ókori írások is tanúskodnak. Még a New Age gyakorlatai is pusztán ezeknek az okkult szokásoknak mai megnyilvánulásai.

Pontosan illik Akházra az elkeseredés, amiről Ézsaiás írt, és ami abból fakadt, hogy a király más lelkekre, nem pedig az Úrra hagyatkozott (vö. 2Krn 28:22-23; Ézs 8:21-22). A próféta utalt rá, hogy a nép feldühödik és átkozza a királyt (Ézs 8:21). Ennek figyelmeztetnie kellett Akházat, hogy a népe átkozni fogja őt, mivel az okkultizmusba vezette országát. A halála után kivélt is tettek a temetésével kapcsolatban, mert kevésbé tisztelték őt: „nem Izráel királyainak a temetőjébe vitték” (2Krn 28:27, RÚF).

Mit állítanak a következő versek az okkultizmusról: 3Móz 20:27; 5Móz 18:9-14?

Az Isten iránti hűség kérdése, hogy távol tartjuk magunkat az okkultizmustól. 1Krn 10:13-14 része Saul királyra vonatkoztatja ezt az elvet: „Így halt meg Saul gonoszsága miatt, mivel vétkezett az ÚR ellen. Az ÚR szavát nem tartotta meg, sőt a halottidézőt is megkereste, hogy megkérdezze, és nem az URat kérdezte meg. Ezért elveszítette őt az ÚR, és országát Dávidnak, Isai fiának adta” (ÚRK).

Gondoljunk a saját életünkre, a környezetünkben érkező hatásokra! Milyen alig észrevehető módon vagyunk kitéve azoknak az elveknek, amelyek az okkultizmus és a spiritizmus különféle megnyilvánulásai mögött húzódnak meg? Mit tehetünk annak érdekében, hogy minimalizáljuk a bennünket és a családjunkat érő hatását?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, „A spiritizmus” c. fejezete, 473-481. o.

„A héberek korában egyesek azt állították – miként ma a spiritiszták –, hogy kapcsolatban vannak a halottakkal. A megidézett halottakat, ahogy a túlvilági látogatókat nevezték, a Biblia »ördögi lelkek«-nek mondja (vö. 4Móz 25:1-3; Zsolt 106:28; 1Kor 10:20; Jel 16:14). A halottidézés – a Szentírás szerint – az Úr előtt utálatos dolog, és Isten halálbüntetés terhe mellett megtiltotta (3Móz 19:31; 20:27). Pusztán ez a szó: ördögösség – ma megvetést vált ki az emberekben. Azt az állítást, hogy az ember ördögi lelkekkel érintkezhet, középkori mesének tartják. A spiritizmus azonban, amely híveinek százait, ezreit, sőt mi több, millióit tartja számon, utat talált a tudományos körökbe, betört az egyházakba, pártfogásra talált a törvényhozó testületekben, sőt a királyok udvarában is. Ez az óriási csalás, a régi időkben kárhoztatott és megtiltott boszorkányság, új álarcot öltött” (i. m. 477. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) **Beszélgessünk a filmekben, könyvekben, a tévében és általában a kultúrában megjelenő spiritizmus kérdéséről! Ha nem is tudjuk megállítani, hogyan figyelmeztethetünk másokat a veszélyeire, ami sokak szemében nem több ártatlan szórakozásnál? Miért olyan fontos a halottak állapotának helyes megértése az efféle megtévesztések elleni védekezéshez?**
- 2) **Olvassuk el Ézs 8:20 versét, majd írjuk is le a saját szavainkkal! Olvassa fel mindenki a csoportban a saját verzióját! Mit üzen itt nekünk az Úr?**
- 3) **Időzzünk egy kicsit tovább annál a gondolatnál, hogy egyszerre szeretjük és féljük Istent! A szeretetünk milyen értelemben gyökerzik a félelemben? Vagy inkább a szeretetünkől ered a félelemünk? Beszéljünk erről!**

ÖSSZEFOGLALÁS: Isten a figyelmeztetés és a remény üzenetét erősítette Ézsaiás tettein, családján és szavain keresztül is: az egyetlen biztos út, ha bízunk abban, hogy az Úr tudja, mit tesz! Szeret és van elég ereje hozzá, hogy vezesse, óvja és a gondját viselje mindazoknak, akik engedik neki. Azokra pedig, akik más erőkhöz fordulnak, csak bajok várnak.

VITÉZ CZIKORA ANDRÁS:

ÖNVIZSGÁLAT

Ki vagyok én? – Önmagamtól kérdem,
tán vadvizek árján egy apró buborék,
minek árnya sem látszik a mélyben,
s örvénybe, viharos szél sodorna odébb.

Időnek síkján, röpké pillanat,
ami egy villanás, lét és nemlét között.
Földi sárgolyón élni – ennyi csak,
ahol minden véges és nem lehet örök.

„A nagy tónál partmenti kő a kordon,
mely vélt szabadságot árnyként fenyeget.
Félelmeim magamba zárva hordom
gyötrő korlátot látva már eleget.

Oly sokan álltak már a büszke parton
figyelve mélybetűnt alkonyi eget,
az idő tovaszáguld, nincsen pardon
az elmúlásban, a sors már sepreget.”

Magányomban sem voltam egyedül,
hármás Istenség velem: A „VAGYOK”,
hárfa húrokon, ha ének rezdül,
lelkem, égbe viszik angyalok.

A hitehagyás, szívembe nyilall;
immár teljesül a prófécia:
Pál apostolnak a szavaival,
„s megméretik az Embernek Fia.”

Hül a Szeretet: világi hatás;
hiszem és vallom, jön ISTEN FIA:
egy öröklétre a feltámadás,
s mennybe emel a hitbuzgó ima.